

Title :	เสียงไทย ไฉฉิน อภินิหารยี่สิบเก้า (29 เรื่อง) 成语故事
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	หนังสือ
Date :	ฉบับที่ 6 ฉบับที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 หน้า 17

“เอิ้น, เจ้ย จื่อ ต้า เหนียว, หนี่ ปู้ จื่อ เต้า, ทา ปู้ เฟย์ เจ้อ อี้, อี้ เฟย์ จั้ว หุ้ย ชง เต้า เทียน ฉิ่ง ชวี, ทา ปู้ หมิง เจ้อ อี้, อี้ หมิง จั้ว หุ้ย จิงตัง จิงเหริน, หนี่ ม่าน ม่าน เต็ง เจอะ เฉียว ปะ!”

“เอ้อ นกยักษ์ตัวนี้ เจ้าไม่รู้หรือว่า มันไม่บินเพราะไม่อยากจะบินหรอก ถ้ามันบินขึ้นมาละก็บินขึ้นถึงแดนสวรรค์เลยทีเดียว ที่มันไม่ร้องก็เพราะมันไม่อยากจะร้อง ถ้ามันร้องขึ้นมาละก็จะสะดุ้งกันไปทั้งปฐพี เจ้าคอยดูไปแล้วกัน”

ตั้งแต่นั้นมา เจ้าเมืองฉีก็เริ่มบริหารราชการอย่างตั้งใจ ปู่นำเหน็จแก่เหล่าขุนนางที่ทำงานดี สั่งปลดและลงโทษแก่เหล่าขุนนางชั้นที่ฉ้อฉล ด้วยความสามารถในการบริหารบ้านเมืองเช่นนี้ ทำให้เมืองฉีที่กำลังย่ำแย่ ก็กลับฟื้นตัวขึ้นมาได้อย่างรวดเร็ว แผ่นดินที่เคยถูกรัฐอื่นยึดไป เจ้าเมืองฉีก็นำกองทัพไปตีกลับคืนมา ไม่เพียงได้แผ่นดินกลับคืนมาจนครบแต่ยังขยายอาณาเขตไปในตัวด้วย รัฐฉีจึงเป็นที่เกรงขามแก่รัฐข้างเคียง รัฐต่างๆ จำต้องส่งทูตมาเจริญสัมพันธไมตรีด้วย ในภายหลังต่อมา ผู้คนจึงใช้คำว่า “ร้องทีสะเทือนทั้งปฐพี” มาเปรียบเทียบกับคนที่มีความสามารถมาก แต่ยังไม่มีโอกาสได้แสดงความสามารถ แต่เมื่อใดที่มีโอกาสได้แสดงความสามารถแล้วก็จะสร้างผลงานหรือสร้างชื่อเสียงโด่งดังไปทั่ว

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

他平时不爱说话，与人打招呼时很害羞，但是一唱起歌来，真是一鸣惊人呀！

他平时不爱说话，与人打招呼时很害羞，但是一唱起歌来，真是一鸣惊人呀！

Tā píngshí bú ài shuōhuà, yǔ rén dǎ zhāohū shí hēn hàixiū, dànshì yī chàng qǐ gē lái, zhēn shì yī míng jīng rén ya!

ทา ปิง ฉือ ปู้ อ้าย ชัว ฮัว, ยฺหวี่ เหริน ต่า เจาฮู ฉือ เทิน ไห่ฮิว, ต้านฉือ อี้ ชาง ฉี เกอ หลอ, เจิน ฉือ อี้ หมิง จิง เहरิน ยา!

ปกติเขาเป็นคนไม่ชอบพูด เป็นคนขี้อายเมื่อต้องพูดคุยกับคนอื่น แต่ถ้าร้องเพลงขึ้นมาทีไร ทุกคนต้องตะลึง

ทั้งหมดนี้ก็คือเรื่องเล่านิทานสุภาษิตจีนพร้อมด้วยข้อคิดจาก 一鸣惊人/一鸣惊人 yī míng jīng rén อี้ หมิง จิง เहरิน ร้องทีสะเทือนทั้งปฐพี ผู้อ่านสามารถนำไปปรับใช้ในบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง